

- Kunsten er min samtalepartner

Børge Kjelstad
(41) Lager ikke kunst for å pryde de rikes vegger. Han vil utgjøre en forskjell i den store verden.

Klokken har passert ti onsdag morgen idet jeg åpner glassdøren inn til Akademiets lokaler for å møte Børge Kjelstad. Nederst i gangen står han med et sminkespeil i hånden og et stort maleri bak seg. Forsiktig kikker han rundt seg. Selv om publikumet har begynt å strømme til, ser han ikke ut til å bry seg stort. Det virker som han befinner seg i sin egen boble. Børge virker ikke som en typisk kunstner, med fillete maleklær, slitt hår, hender full av maling i alle farger og poesi i blikket. Etter klærne å dømme virker han som en helt alminnelig familie pappa i sin beste alder, med alt for rene hender og velstelt hår.

INGEN VANLIG KUNSTNER

Plutselig åpner han munnen, og en varm, mørk trønderstemme ljoer ut i rommet.

- Grunnen til at jeg bruker speilet er for å kunne se maleriet med nye øyne, forteller han.

Det blir helt stille i rommet, og Kjelstad forklarer videre at han etter 14 år som kunstner opplever at bedømmelsesevnen bedøves for hver dag.

- Jeg står foran maleriet dag ut og dag inn, med fokus på enkelt detaljer.

Da er det vanskelig å se helheten, fortsetter han.

Børge bøyer seg ned mot arbeidsstasjonen, for å finne riktig pensel. Han tar forsiktig opp alle penslene med venstre hånd, og blar igjennom de med høyre hånd. Når hånden deretter beveger seg mot malingstubene, er den mer bestemt. Korken åpnes, og ut kommer en tjuikk klump med sort farge. Han kommer borti den nylagte malingsklumpen med en finger, og for et øyeblikk virker han desperat etter å få vekk fargen fra fingertuppen, der han gnir den hardt mot buksebenet. Han kikker smilende og lettet bort på arbeidshanskene og trer de på. En mannlig kunstner med en så ivrig renslighet kan kanskje virke unormal, men nå er ikke Børge Kjelstad på langt nær noen vanlig kunstner.

POLITISK ENGASJERT

- Det her er en verdenskjent kinesisk kunstner ved navn Ai Weiwei som er arrestert for andre gang, sier han samtidig som han snur seg mot oss.

Ivrig bruker han både armer og ben for å forklare denne maktkampen.

- Senere i dag skal jeg på den kinesiske ambassaden for å male ferdig dette maleriet. Deretter legger jeg det ut på en åpen portal på Internett, der alle kan bruke min kunst i kampen for Ai Weiweis rettigheter.

Det er slik Børge jobber. Ute blant mennesker, for å spre sitt budskap. Han er politisk engasjert og mener at kunsten hans kan forandre samfunnet.

- Jeg er ikke interessert i å lage pynten på rike folks vegger, da kunne jeg like godt vært sivilingeniør, sier han alvorlig.

Og det så lenge ut til at det var i den retningen det skulle gå. Kjelstad tok bachelorgrad i ingeniørfaget, og fikk jobb i en av Norges beste bedrifter.

- Jeg hadde det godt, med god lønn og en høy status, men jeg kom til et punkt i livet der jeg ville gjøre noe mer enn bare det sjefen forventet av meg, forklarer han.

INGEN DANS PÅ ROSER

Børge droppet sivilingeniørdømmen og startet på nytt. Livet ble drastisk snudd på hodet, i det han gjorde valget. Uten jobb og fast inntekt, var han nødt til å flytte ut av sin bolig, gå til innkjøp av en sykkel og en minivan. Vilkaene var tøffe. Ingen tilgang til varme, vann og toalett.

- Man kan kanskje si at jeg på den tiden levde som en uteligger, sier han tungt.

Selv om denne tiden var tøff, valgte han å ikke gi opp, og skaffet seg etter hvert en jobb på kunstmuseet i Trondheim. Der fikk han mye inspirasjon og lærdom.

